

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นใหญ่ สูงได้ถึง 32 ม. โคนเป็นร่อง มีพุ่มพอง เปลือกสีน้ำตาลอมเทาอ่อน ขรุขระหรือแตกเป็นเกล็ด มีช่องอากาศ เปลือกในสีแดงเข้ม มีเส้นใย ใบ กว้าง 2-5 ซม. ยาว 5-15 ซม. ออกเป็นกระจุก รูปรีถึงไข่กลับ ปลายเรียวหรือแหลมกว้าง โคนแคบ อ่อนมีขนสีน้ำตาลแล้วเกลี้ยงทั้งสองด้าน เส้นกลางใบเล็ก เส้นใบ 11-18 คู่ เป็นร่องตื้นด้านบน โค้งเชื่อมกันเป็นเส้นขอบใบจาง เส้นใบย่อยขนานกับเส้นใบข้างหรือเป็นร่างแหห่าง จางหรือเป็นร่องตื้นด้านบน ก้านใบยาว 1-2 ซม. มีขนสีสนิมถึงเกลี้ยง กิ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางได้ถึง 2.5 ซม. กิ่งอ่อนมีขนขุยสีสนิม ดอก เป็นกลุ่ม มี 4-10 ดอก ออกตามซอกใบ ก้านดอกยาว 6-10 มม. มีขนสีสนิม กลีบเลี้ยงยาว 2.5-4 มม. มีขนสีสนิมด้านบนนอก เกลี้ยงด้านบนนอก เกลี้ยงด้านใน กลีบดอกยาว 5-8 มม. จักจี้ก เกสรเพศผู้ มี 12 อัน ยาวประมาณ 2.5 มม. รังไข่และโคนก้านเกสรเพศเมียมีขน ผล กว้าง 1.5-3 ซม. ยาว 3-4 ซม. รูปขอบขนาน ปลายเล็ก (ก้านเกสรเพศเมีย) ยาวประมาณ 1 มม. เป็นสันจาง 12 สัน สีเหลืองอ่อน มีขนสีสนิมหรือ เกลี้ยง เมล็ด 1 เมล็ด มีรอยเป็นแผลใหญ่ (1/3 ของผล) พบตามป่าดิบ สูง 50-900 ม. จ.ระนอง พังงา สตูล ปัตตานี

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอนด์ ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

